

CAPITOLUL IV “FUNCTIILE CULTURII FIZICE ”

Lecția 13

TEMA: “Cultura fizică - factor de socializare. Integrarea socială - efect al socializării prin cultura fizică. Cultura fizică - activități instructiv – educative. Cultura fizică - factor de comunicare.”

Cultura fizică - factor de socializare.

Socializarea reprezintă "procesul social fundamental prin care orice societate își proiectează, reproduce și realizează prin conduite adecvate ale membrilor săi, modelul normativ și cultural".

Cultura fizică sunt considerate activități sociale deoarece prezintă o serie de caracteristici care le recomandă ca factori de socializare și integrare socială. Astfel:

1. Se desfașoară preponderent în grup, facilitând astfel, interacțiunea dintre indivizi (condiție de bază a socializării). Modul în care se organizează interacțiunea dintre indivizi, în cadrul educației fizice și sportului, determină diferite niveluri de manifestare a acesteia. În anumite situații, jocuri sportive, nevoia de cooperare este foarte mare (baschet, volei, fotbal, rugby, handbal).

2. Prin conținutul și formei de organizare se creează un mediu psiho-social care permite apariția și manifestarea tuturor tipurilor de interacțiune, de la cele cooperative la cele de adversitate.

3. Cultura fizică pun individul în situația de a evalua pe alții și a se evalua pe sine, fapt ce contribuie la formarea imaginații de sine. Prin competiție se realizează compararea cu sine și cu alții, se ierarhizează valorile. În cadrul acestei interacțiuni individului învață despre sine, despre capacitățile sale, despre mediu; învață să-și exprime atitudinea față de societate și față de membrii săi.

4. Comportamentul motric din cadrul educației fizice și sportului este socializant pentru că el promovează valori și realități ale societății și permite individului însușirea de modele de relaționare și comportare valabile în educație fizică și sport și transferabile în societate (modele biologice, morale, artistice, civile).

5. Comportamentul motric din cultura fizică este socializat pentru că favorizează apariția fenomenelor de facilitare socială, de comunicare, cooperare implicate de interacțiune socială. Din punctul de vedere al socializării, schemele și formele de interacțiune personală sunt mai importante decât ramurile de sport practicate.

Scopul socializării este acela de a forma o persoană competentă din punct de vedere social, în sensul că recunoaște valorile societății, normele și modelele de comportare. Procesul de socializare presupune astfel în vederea dobândirii competenței sociale sunt importante patru variabile: atitudinea, imaginea de sine, combativitatea și competența interpersonală.

Integrarea socială - efect al socializării prin cultura fizică.

În sensul cel mai general, integrarea reprezintă efectul "ansamblului de măsuri care se aplică diverselor categorii de populație în vederea înlăturării segregării sub toate formele."

În accepțiune restrânsă, ea se definește sub aspectul diferitelor domenii în care are loc. Astfel, se poate vorbi despre: integrare socială - "proces social fundamental care presupunea comodarea, adică soluționarea conflictelor existente între diferite aspirații și atitudini comportamentale, între indivizi, grupuri, clase; adesea este definită ca o stare obiectivă dată de asamblarea și ajustarea reciprocă într-un sistem organizat al unei totalități de elemente (indivizi, grupuri, norme, valori, acțiuni) între care se stabilesc raporturi de interdependență. (M. Voinea, 1993).

Integrarea profesională - presupune aspirația spre autonomie și independență socială. Proces complex și de durată, integrării i se pot distinge patru niveluri de manifestare, valabile și în cazul educației fizice și sportului:

-integrare fizică - sau nivelul incipient al integrării - se referă la prezența fizică a unei persoane alături de celelalte;

-integrarea funcțională (sau pedagogică) - semnifică participarea la un proces comun de învățare.

Poate fi limitată inițial ca sferă de cuprindere - de exemplu, doar la educație fizică, sport, etc. Ea nu presupune în mod obligatoriu interacțiunea socială în afara contextelor exterioare actului de învățare propriu-zis. Creează condițiile de apariție a următorului nivel:

-integrarea socială - reprezintă o îmbinare a nivelurilor anterioare, îmbinare ce are ca rezultat stabilirea de relații în interiorul grupului;

-integrarea socială - apare atunci când persoana dobândește sentimentul de apartenență și participă deplin la viața comunității, având un anumit statut și rol.

Integrarea socială presupune asumarea de responsabilități sociale, exercitarea unei anumite influențe asupra partenerilor, acceptarea deplină de către ceilalți membri ai comunității și existența sentimentului de deplină încredere în sine și în ceilalți.

Cultura fizică - activități instructiv – educative.

Ca activități instructiv-educative, cultura fizică se pot caracteriza prin prisma mai multor aspecte, ce pot fi grupate în două categorii: **structurale și funcționale**.

Aspecte **structurale** se referă la:

1.Obiective. Cu diferite niveluri de generalitate, specifice subsistemelor fiecăreia dintre ele.

2.Conținut. Adaptat particularităților persoanelor care practică exercițiile fizice în diverse forme de organizare, fiecare formă având obiective specifice.

3.Strategii didactice (de instruire). Reprezintă expresia modului specific de utilizare a metodelor și mijloacelor culturii fizice în vederea realizării obiectivelor.

4.Strategii de evaluare a nivelului de realizare a obiectivelor. Sunt adaptate fiecărui subsistem al activităților menționate.

Ansamblul structural al activității instructiv-educative este **funcțional** datorită relațiilor (fizice și de comunicare) care se stabilesc între persoanele participante la aceasta, În acest sens cultura fizică poate fi caracterizată prin prisma interacțiunii, sub forma conlucrării dintre cei doi poli, între profesor/antrenor și elev/sportiv, fiecare având atribuții și roluri specifice.

Relația dintre cei doi agenți educaționali (cultura fizică) presupune transmiterea și asimilarea unui sistem de cunoștințe de specialitate, de organizare, de autoconducere care să contribuie la realizarea obiectivelor specifice activităților în care sunt implicați.

Cultura fizică - factor de comunicare.

Cultura fizică oferă cadrul de exprimare și de rezolvare a necesităților de comunicare specific umane. Aceste necesități pot fi sub diferite forme:

a. necesități biologice/fizice, care au pe lângă o motivație biologică (de sănătate corporală și mentală).

b. necesități de identitate - facilitează dorința și voința de supraviețuire și de afirmare.

c. necesități sociale exprimate în nevoia de interrelaționare și satisfacute de educație fizică și de sport prin faptul că se desfășoară preponderent în grup, facilitând interacțiunea socială.

Comunicarea în cadrul culturii fizice se realizează sub două forme: prin intermediul mișcării, a limbajului corporal și prin intermediul modului specific de organizare a spațiului în care se realizează mișcările corporale.

Limbajul corporal reprezintă o formă de comunicare non-verbală, respectiv de o formă de "comunicare a unei informații codificate și transmise printr-o diversitate de semne (modalități), legate direct de postura, gesturile, mimica, mișcarea și înfațișarea subiectului." El poate fi exprimat prin două tipuri de activități: dinamice (corpul se deplasează în spațiu) și tonice (subiectul își reglează gradul de tensiune musculară). Comunicarea motrică, element esențial al socio-motricității, presupune două elemente: interacțiunea de cooperare (comunicare motrică propriu-zisă) și o interacțiune de opoziție (contracomunicare motrică).

**Mulțumesc
pentru atenție !**